

[Ebba Strange]

Det er derfor noget af det, vi vil bore meget i under udvalgsarbejdet. Hvad betyder den nye formulering i våbenlovens § 6? Hvad kommer den til at betyde for eksport af dansk krigsmateriel?

Vi mener, at al den eksport af våben, der foregår fra den rige del af verden til den fattige del af verden, er med til at opretholde krige i store dele af verden, og at Danmark på dette punkt, ligesom Danmark har gjort i forhold til boykot af Sydafrika, bør gå i spidsen med en reduktion af eksport af våben rundt i verden, fordi vi tror, det er en måde at fremme freden på.

Vi ved godt, at der så vil opstå alle de konkurrenceforhold, som ministeren gør opmærksom på, men vi har det lidt, ligesom hr. Korneliusen sagde, at vi synes, det er vigtigere at have en rimelig høj moral på dette område end at gå ind i konkurrencen om våbenfremstilling og våbeneksport. Det ville jo være allerrarest, hvis vi helt kunne undgå at fremstille våben; men det kan vi næppe.

Jeg vil også sige om de bemærkninger, som hr. Helge Adam Møller kom med, at vi er godt tilfreds med, at ministeren opretholder, at de virksomheder i Danmark, der fremstiller våben, skal være danskejede. Vi er ikke interesseret i at gå ind i den udvidelse af våbenfremstillingen, som ligger i hr. Helge Adam Møllers forslag om at gå ind i et NATO-samarbejde, når det drejer sig om våbenproduktion.

Vi er selvfølgelig glade for, at det nu kan blive lovfæstet, at danske arbejdere kan nægte at deltage i våbenproduktion uden tab af dagpenge. Det har vi talt for i mange år, det synes vi er et fremskridt.

Vi er også tilfredse med, at Det Udenrigspolitiske Nævn skal have den årlige redegørelse. På det punkt havde vi også hellere set det oprindelige radikale forslag, hvor det var Folketinget, der skulle have redegørelsen, og det vil vi stadig væk forsøge om vi kan få igennem under udvalgsarbejdet. Hvis det ikke kan lade sig gøre, så o.k. med Det Udenrigspolitiske Nævn, men det er jo egentlig ikke det, Det Udenrigspolitiske Nævn er til, så derfor ville vi hellere have en åben redegørelse til Folketinget.

Vi vil gå ind i udvalgsarbejdet og som sagt prøve at få forslaget strammet op på de punkter, hvor vi synes, det blev forringet under udvalgsarbejdet i fjor.

Winther (V):

Da venstres ordfører, hr. Henrik Toft, ikke kan være til stede her i dag, skal jeg på hans vegne fremføre følgende:

Venstre kan støtte lovforslag nr. L 72 om krigsmateriel m.v. Det kan vi, fordi der er tale om en modernisering i forhold til tidligere, og så kan vi lige så godt erkende realiteterne, nemlig at der ligger et påbud igennem vedtagelsen af beslutningsforslaget fra 19. maj i år.

Vi har en ret skrap lov her i landet, både hvad angår fremstilling og ejerforhold, når det drejer sig om krigsmateriel, og det kunne da være spændende, om der ved tilsvarende lovgivning i lande, hvor det virkelig betyder noget med fremstilling af krudt og kugler, kunne skabes en mere fredelig verden at leve i.

Men vi skal jo også en gang imellem erkende, at vi danskere er størst i Danmark.

Derfor er spørgsmålet, om vi ikke lige så godt i lighed med, hvad der sker i verden omkring os, kunne drage fordel af at være med i den forskning, som justitsministeren så rigtigt nævner i fremsættelsestalen. Justitsministeren siger, at danske virksomheder kunne få tilført kendskab til ny industriel teknologi, hvis vi var deltagere i produktion af krigsmateriel, men da det ikke direkte er nævnt i det beslutningsforslag, som ligger til grund for lovforslaget, er det ikke taget med.

Derfor kunne jeg godt tænke mig i udvalget at få belyst, hvordan det eventuelt kunne indarbejdes i lovforslaget. Vi snakker jo moderne teknologi i én uendelighed; derfor har vi også en pligt til at udnytte mulighederne for fremskridt, hvor de kan hentes hjem.

Med disse ord kan Venstre give tilslutning til en positiv udvalgsbehandling af lovforslaget.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg vil gerne begynde med at takke ministeren for, at han her er kommet med dette lovforslag, som jo er resultatet af en folketingsbeslutning. Når jeg har sagt tak for selve fremsættelsen, så må min tak nok også høre op, for netop i forbindelse med den folketingsbeslutning var der jo særdeles megen diskussion om fortolkningen. Der var én fortolkning, som blev givet af det folketingsflertal, som vedtog folketingsbeslutningen, og der var en anden fortolkning fra ministerens side, og ministeren repræsenterer jo i dette tilfælde et mindretal, så det er